

Alina Maria ȘERBAN

Andreea Oana ȘERBAN

DFLawyers®

MAI MULT DECÂT UN AVOCAT

Un ghid unic al avocatului de succes

Universul Juridic
București
-2018-

Cuprins

Un altfel de argument pentru cariera unui... altfel de avocat.....	5
Prefață.....	7
Capitolul 1. Unici și diferiți.....	9
Capitolul 2. Ieși din tipare!	64
Capitolul 3. Comunicarea.....	140
Capitolul 4. Un stil de viață sănătos pentru un avocat de succes	178
Capitolul 5. În chip de concluzii. Metoda DFL	235
Un alt început... ..	240
Mulțumiri.....	241

Prefață

E o plăcere să îmi exprim gândurile cu privire la Andreea și Alina. Cele două avocate au lucrat foarte serios pentru a-și dezvolta un *business* și o nișă în România. Iar în timp ce lucrau în domeniu, au reușit să își continue educația în domenii nelegate de avocatură, să se dezvolte și să își creeze viața așa cum și-au dorit-o.

Dacă ești avocat sau ai o profesie legată de avocatură, trebuie să citești această carte – din mai multe motive. Autoarele au o experiență bogată și îndelungată în profesia legală. Sunt unice: nu doar pentru că sunt gemene identice și lucrează amândouă în domeniul juridic, ci și pentru că au curaj, dau dovadă de pasiune și creativitate..., calități care au jucat un rol semnificativ în căutarea și deschiderea unei căi noi în gândirea și profesia de avocat.

Așadar, care este această cale? Este una pe care mulți o cred imposibilă și prea departe de realitate pentru ca un avocat să o ia în serios..., deși, exact din acest motiv, poate că tu ar trebui să o faci.

Cercetarea, timpul și precizia pe care Andreea și Alina le-au dedicat pentru a scrie această carte pot sta la baza unei mișcări de care ar putea beneficia profesioniștii din domeniul legal – mai noi sau mai vechi. Niciodată nu a mai fost publicată o lucrare atât de provocatoare pentru un domeniu care a rămas tradițional de-a lungul istoriei.

Conceptul este simplu, însă foarte puternic și are pași ușor de urmat și de înțeles. Provocarea cititorilor este legată de entuziasmul și de modul în care se vor lăsa influențați – sau nu – în acțiune și în a deveni diferiți.

Nu sunt multe cărțile care îți pot schimba viața, dar aceasta este! Întrebarea pe care trebuie să ți-o pui este „sunt pregătit?”... Faptul că citești aceste rânduri sugerează că ești.

John Thompson,

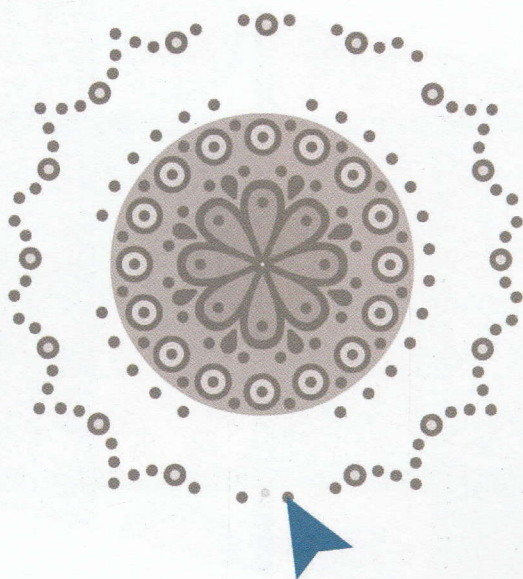
Corporate Consultant, Metropolis – UK

Capitolul 1

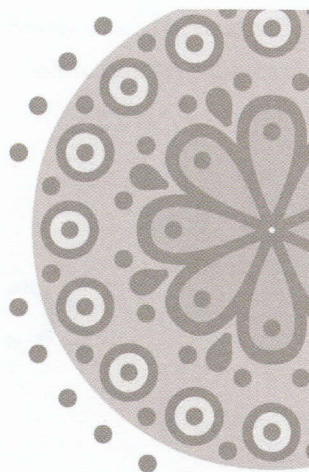
Unici și diferiți

Suntem cu toții unici și diferiți.
Și, astfel, se poate spune că ne asemănăm...

Unicitatea se moștenește.
Diferența se construiește.

PRIMII PAȘI PE SCĂRILE TRIBUNALULUI. ÎN JOS ȘI ÎN SUS...

Îmi aduc aminte, ca acum, de ziua în care am pășit pentru prima oară în viața mea pe scările tribunalului.

Era o zi de vară, iar eu – o fetiță destul de introvertită, plină de emoții și încercări interioare. Îmi amintesc chiar și micile detalii, de la hainele pe care le purtam (o fustiță albă și o bluză roșie) până la mângâierea razelor de soare, singurele martore la ceea ce trăiam, cu adevărat, în forul meu interior.

Era ziua în care eu și sora mea geamănă mergeam la tribunal pentru a alege cu cine vrem să rămânem după divorțul părinților noștri...

Urcam scările cu pași șovăitori, care păreau că vor mai degrabă să dea înapoi cu fiecare treaptă, îmi ațintisem privirea în pământ, de parcă eu eram responsabilă de ceea ce se întâmpla. Și adevărul e că mă simțeam cu adevărat responsabilă pentru viața părinților mei.

Ajunsa, timidă și cutremurată, la capătul scărilor, am fost întâmpinată de un bărbat necunoscut. Mi s-a părut, atunci, un „om mare”, un om rău, foarte dur și serios, care a făcut să înghețe inima în mine de îndată ce a deschis gura. Era avocatul mamei mele. M-a întrebat: „Ce vrei să te faci când vei fi mare?”

În momentul acela, s-a produs în mine un cutremur interior, sufletul meu a fost luat pe sus de vântul rece pe care cuvintele lui îl iscaseră, aidoma unei frunze la venirea toamnei. Mă simțeam și mai responsabilă, mă simțeam și mai confuză. Pe de o parte, mă aflam acolo pentru a lua o decizie hotărâtoare pentru ceea ce urma să însemne viața mea și cea a părinților mei. Pe de altă parte, eram tratată ca un copil care încă nu știe ce vrea să facă în viață și pusă atunci, pe loc, să ia o decizie de „om mare”. Eu și sora mea eram cele care dădeau verdictul într-o situație atât de complicată și de născolitoare pentru sufletele noastre și ale părinților noștri. Era vorba despre ruperea în

două a ceea ce, până în acel moment, fusese visul împlinit al oricărui copil – de a crește alături de părinții săi. Iar acest vis se dovedea, acum, un castel de nisip pe care ape pline de amar îl năruiau. Era familia noastră...

Am rămas o clipă fără răsuflare... încercam din toate puterile să-mi stăpânesc lacrimile. În cele din urmă, cu o voce pe care nici eu nu o recunoșteam, am spus tare și răspicat: „**Avocat!** Avocat mă voi face când voi fi mare”.

Mă uitam drept în ochii bărbatului care simțeam că îmi fură mama din cuibul nostru. Simțeam multă furie, o cumplită strângere de inimă și durere. Dar, și mai mult, simțeam o mare hotărâre de a face tot ceea ce trebuie pentru a-mi atinge visul acesta, schițat într-un moment de suferință. Era un vis creat din energia durerii noastre, **un vis alcătuit acolo, pe scările tribunalului**, pe care încă nu îl simțeam al meu.

Era ziua în care eu și sora mea am ales cu cine vom rămâne.

Era ziua când am consemnat, în jurnalul meu, verdictul asupra viitoarei mele vieți profesionale.

Dar era și ziua în care sora mea, Andreea, renunța la visul ei din copilărie: acela de a deveni creator de modă. Andreea a rămas alături de mine; împreună am depășit momentele de durere și am pornit pe o nouă cale, descoperită atunci, pe scările tribunalului.

Am scris apoi, în jurnalul meu, cum va fi viața mea de avocat, până la cele mai mici detalii. Urma să devin un avocat de succes, să am propriul meu birou de avocatură, să călătoresc, să vorbesc multe limbi străine...

Exact după zece ani de la acel moment, mă aflu pe scaunul din piele roșie de la biroul meu, în care mă simțeam importantă și împlinită. Era ziua în care eu și sora mea ne-am deschis propriul birou de avocatură. A fost startul în maratonul carierei noastre. Și chiar a fost un adevărat maraton, căci încă din prima zi am luat totul în serios, cu cea mai mare responsabilitate. Lucram, studiam, ne căutam clienți, eram numai noi două și făceam și munca de avocat, și munca de secretariat.

Totul până în acea zi de august în care viața noastră s-a schimbat. Desigur, nu știam încă acest lucru, așa că am decis să plecăm pentru o săptămână în Grecia, în vacanță. Luaserăm bilete pentru Santorini.

Am ajuns în Atena, de unde urma ca, peste două zile, să ne îmbarcăm pe vaporul ce urma să ne ducă în celebra insulă. Am primit însă un telefon de la un bun prieten care știa că ne aflam în Atena și care ne întreba dacă vrem să ne întâlnim cu un avocat care ar avea nevoie de o colaborare în România. Am răspuns afirmativ. Era, mai degrabă, un „da” inconștient, plin de entuziasmul oricărui început. Era însă și răspunsul la promisiunea pe care ne-o făcuserăm nouă înșine pe scările tribunalului, cu zece ani în urmă.

Nu știam acest lucru pe atunci, însă, în timp, am înțeles că, atunci când spui „Da” la ceva, automat spui „Nu” la altceva...

Întâmplarea s-a transformat într-o istorisire antologică. Plecaserăm în vacanță. Prin urmare, nu aveam cu noi haine potrivite pentru o întâlnire oficială. Știam că, în profesia noastră, ținuta este foarte importantă: trebuie să fie serioasă, sobră (culori închise, fără imprimeuri, pantofi, coafură adecvată, atitudine). Am reușit să punem repede la punct și acest aspect.

A doua zi, la ora 12, aveam programată întâlnirea cu pricina. Țin minte ca astăzi. Era prima noastră întâlnire cu un avocat străin, și nu cu unul oarecare: era vorba despre un confrate de renume, care lucra pentru unul dintre birourile foarte cunoscute din Atena.

Mergeam pe una dintre străduțele centrale ale capitalei elene cu pași timizi. Parcă simțeam fiecare piatră a trotuarului încadrat de florile portocalilor ce parcă ne dădeau și mai mult curaj.

Simțeam între noi energia a doi jucători de tenis la dublu, care mergeau să-și întâlnească adversarul.

Ajunse la biroul avocatului, suntem invitate în sala de conferințe, populată doar de scaunele vechi din lemn, martore tăcute a nenumărate istorii și secrete. Am auzit, apoi, pașii fermi ce se îndreptau către locul în care ne aflam. Simțeam o stare de siguranță, de parcă totul nu era decât deznodământul firesc al momentului decisiv de la divorțul părinților noștri.

Am făcut prezentările cu foarte multă încredere de sine, deși sufletul ne era uitat undeva, pe dulăpiorul cu păpuși din camera noastră de copii.

Ni s-au pus multe întrebări la care răspundeam cu aceeași doză de siguranță și încredere. Avocatul ne-a povestit despre un proiect legislativ internațional care urma să pornească din România și care pentru noi era o noutate absolută. Era vorba despre o parte a legislației în care nu intraserăm niciodată. După ce și-a terminat discursul, avocatul grec ne-a întrebat, cu o figură asertivă, dacă putem să ne asumăm această sarcină și dacă ne pricepem să facem astfel de proiecte. Fără să mă uit la sora mea, de parcă scaunele noastre erau conectate între ele, am răspuns alături de ea, la unison, un „da” plin de încredere.

Cu privirea omului care își aduce aminte cu nostalgie de începutul propriei cariere, avocatul străin ne-a dat impresia că se bucură să fi găsit pe cineva care să-i rezolve problema și care, pe deasupra, să fie serios, conștiincios și responsabil. Aceste caracteristici nouă nu ne lipseau. Ni le asumaserăm deja, la acel moment al deciziei.

După ce și-a aprins o țigară și ne-a privit mai bine, ne-a spus: „Da, e bine, dar există o problemă”. După o pauză și un oftat adânc, ne-a spus că proiectul trebuia terminat foarte repede. „Reușiți să-l faceți să fie gata până la sfârșitul lunii?” Era o lucrare care ar fi luat cel puțin o lună de lucru intens, fără a mai socoti lipsa noastră de experiență în acel domeniu și faptul că ne aflam la început de carieră.

După ce am luat și noi o pauză, am răspuns cu aceeași siguranță bine-cunoscutul „da”. Avocatul a dat mâna cu noi fără alte întrebări sau comentarii, urmând ca a doua zi să ne trimită un e-mail cu toate detaliile și condițiile de colaborare despre care nici măcar nu vorbiserăm.

Când am ieșit din birou am avut sentimentul că soarele ne aștepta mai aproape de pământ. Simțeam căldura acelei zile de vară așa cum nu o mai simțiserăm până atunci. Ne-am uitat una la cealaltă și ne-am întrebat: „Ce facem, ne întoarcem acasă?” A doua zi aveam biletul pentru Santorini. De fapt, întrebarea era de prisos. Amândouă știam că vom lua hotărârea de a renunța la călătorie pentru acel proiect care s-a dovedit a fi începutul carierei noastre de succes.

Iată cum am refuzat o vacanță și am câștigat o carieră! Am luat o decizie și știam că nu e vorba despre o simplă decizie, ci despre ceva mai mare, mai important; știam că și mai mult ne așteaptă în continuare.

Astăzi, exact după alți zece ani, ne aflăm pe alte scaune, într-un cerc, înconjurate de colegi. Sunt colegii noștri de la „Școala de formare în psihoterapie integrativă”. Ne aflăm aici pentru a ne deschide și ultimele „cămări” interioare, rămase închise atunci, demult.

Este momentul în care, în sfârșit, putem să ne reevaluăm succesul și putem să privim în urmă spre toți acești ani în care am urcat pe scările necunoscutului și în care am coborât până în cele mai adânci stări de conștientizare profundă a sinelui, dar și până în unghiurile cele mai ascunse ale profesiei noastre.

După multă analiză și dezvoltare personală, am reușit, împreună cu sora mea, să descoperim și să șlefuiim acel diamant pe care orice persoană îl păstrează în interiorul său.

Așa s-a născut această a doua carte, care pentru noi reprezintă rodul misiunii pe care ne-am asumat-o: aceea de a împărtăși toate acele lucruri care ne-au adus succesul, dar și de a oferi idei, tehnici și instrumente care într-adevăr ne-au ajutat pe acest drum.

Așa s-a născut și „Metoda DFL”, o metodă accesibilă oricărui avocat care dorește să facă diferența în viața sa, pentru sine, dar și pentru clienții săi, să trăiască mai împlinit și să câștige mai mult fără stres.

Am avut curajul să creăm această metodă după ce, în anul 2011, am lansat primul proiect pentru avocați, intitulat „Lawyer Coaching”, atât la București, cât și la Milano. Testimoniile celor colegi care au participat la cursurile organizate de noi, și cărora le mulțumim din nou pe această cale, ne-au dat curajul să începem să lucrăm în anii aceștia la ceva mult mai avansat, la o metodă pe care am numit-o „Metoda DFL”. Astăzi, și eu, și sora mea profesăm în Baroul București și în cel din Milano, și ne ocupăm în continuare de activitățile de *coaching* pentru avocați, pe care ne propunem să îi ajutăm să implementeze această metodă în profesia lor, lucrând totodată pentru deblocarea unor anumite strategii care le sabotează munca și care nu-i lasă să fie mai mult decât sunt astăzi.

După ce, în anul 2012, am publicat cartea „Unici și diferiți”, ne-am hotărât să urmăm și cursurile „Facultății de Psihologie și Formare în Psihoterapie Integrativă”. Ne bucurăm foarte mult de această alegere, deoarece am fost dintotdeauna pasionate de observarea și studierea psihicului uman.

Am considerat că toată această investiție în dezvoltarea personală ne poate ajuta foarte mult în profesia noastră de avocat. Considerăm că a fi avocat nu echivalează cu statutul de angajat al clientului, ci mai degrabă cu cel de persoană pe care oricine poate conta la greu. De multe ori, clienții noștri se așază pe scaunul din fața noastră cu sentimentul pacientului care apelează la sprijinul unui psihoterapeut. Noi, avocații, trebuie să știm să fim mai mult decât un avocat, să fim consultanți și psihologi, dar, mai înainte de toate, să fim cu adevărat oameni.

Am conceput această carte ca pe un ghid al unui model de avocat diferit („Avocatul DFL”). Ea este scrisă cu scopul de a te ajuta să profiți cât mai mult de pe urma practicării acestei profesii, în acord deplin cu viața ta personală.

DFL este acronimul lui „Different Lawyers” („avocații diferiți”). Cititorii noștri vor putea găsi, în paginile cărții, acronimul DFL sau sintagma „avocatul DFL”.

De ce „Diferit”? Pentru că este vorba despre acel avocat care dorește din toată inima să facă diferența, să se diferențieze de ceilalți prin tot ceea ce îl face unic. Te-ai întrebat de ce unii au succes, iar alții nu? Despre asta este vorba atât în cartea noastră, cât și în activitățile noastre de *coaching*.

Cartea este rezultatul experienței noastre, deopotrivă profesionale și personale, și s-ar putea spune că ea face parte din ceea ce suntem noi astăzi. De aceea ne-ar plăcea ca lectura ei să te ajute și pe tine să-ți desfășori activitatea într-un mod diferit. A fi avocat reprezintă doar o parte din viața ta, iar felul în care îți îndeplinești rolul profesional poate provoca plăcere sau durere, poate fi în favoarea sau în defavoarea ta.

Suntem încredințate că această carte te poate ajuta să te bucuri într-o mai mare măsură de activitatea ta profesională, că poate să te motiveze să dai tot ce ai mai bun ca specialist nu doar pentru perspectiva câștigului material, ci și pentru satisfacția ta personală. În următoarele capitole vom explica, pas cu pas, câteva dintre secretele acestei profesii și vom arăta cum credem noi că poate fi ea practică în armonie cu tine însuși, dar și cu ceilalți.

Misiunea pe care ne-o propunem este să îi provocăm pe colegii noștri avocați (dar nu numai, întrucât cartea se poate dovedi un instrument util și specialiștilor din alte domenii de activitate, în care lucrul cu oamenii are un rol esențial) să devină conștienți că, înainte de a fi responsabili pentru clienții lor, pentru cauze sau situații anume,

trebuie să fie responsabili pentru calitatea vieții lor (după „parametri” precum fericire, succes, sănătate sau vitalitate) și să le oferim un model pentru activarea întregului lor potențial.

După aproape 20 de ani de practică în avocatură, cu propriul nostru birou încă de la începutul carierei, am înțeles că avocatul are dreptul și posibilitatea de a-și exercita profesia în deplină liniște interioară și în acord cu valorile sale.

În societatea de azi există o anumită percepție a avocatului, influențată de idei preconcepute și etichetări, percepție care distorsionează imaginea acestuia în conștiința publică. Considerăm că o recuperare a imaginii profesiei de avocat este extrem de necesară, însă imaginea în sine nu trebuie să se bazeze doar pe strategii de marketing, ci pe schimbări reale la nivelul calității vieții personale și profesionale a avocatului contemporan.

Am avut în cariera noastră un moment în care am simțit nevoia de a ne opri și de a da un *restart* vieții profesionale, spre a ne putea bucura de efectele benefice ale acestei schimbări și în viața personală.

